

Otobüs konuşmasında ne yoktu?

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın, Türkiye'ye dönüşünde havaalanında yaptığı otobüs konuşması için çok şey söylenebilir. Ancak bunun bir empati konuşması olduğu söylenemez.

Erdoğan'ı 10 yıldır Başbakanlık makamında tutan, Ak Parti'ye Demokrat Parti'nin rekorunu kırdıran politikanın tılsımı empatiydi. Başbakan Erdoğan, şu an bulunduğu noktaya çok zorlu aşamalardan geçerek geldi.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı'yken, okuduğu şiir nedeniyle hapse mahkum edilerek cezaevine konuldu. Bu dönemde artık muhtar bile olamayacağı söylendi.

Cezası bittikten sonra milletvekili seçimine katılamayacağına karar verildi. Kurduğu parti iktidar olurken kendisi milletvekili değildi.

Başbakan'ın şimdi ulaştığı nokta ortada.

O, bu noktaya tırmanırken, seçkinci-statükocu devlet kodlamalarının karşısında, ikinci sınıf görülenlerin, "konuşamaz, yazamaz, çizemez" denilenlerin, kamusal alandan dışlananların yanındaydı.

Bu başarı, onlarla kurduğu empatide yatıyordu.

Mesele 3-5 ağaç olsa

Türkiye de bugünlere zorlu yollardan geçerek geldi.

Sadece bugün Ak Parti'nin tabanını oluşturan kesimler değil, Kürtler ve Aleviler başta olmak üzere, bu ülkenin dokusunu oluşturan geniş kitleler dışlandı, örselendi. Yıllarca meramını ifade olanağı bulamadı, kıyıma uğradı.

Geride bıraktığımız 10 yılda Ak Parti'ye can veren taban, ne hissettiğini anlayan iktidar aracılığıyla yaralarını sarma imkanı bulurken; anlaşılmadığını, yok sayıldığını düşünen başka kesimler, sert ideolojik çatışmalar arasında gittikçe yalnızlaştı. Tercihlerinin anlam ifade etmediğini her geçen gün biraz daha fazla düşündü. Bu nedenle Gezi protestosu, "3-5 ağaçla" sınırlı kalmadı.

'Azınlık şaşırma, sabrımızı taşırma'

Başbakan'ın havaalanında yapacağı konuşma, siyasi geçmişine hakim olan o empati duygusunun satır aralarında ne kadar yer alacağı merakla bekleniyordu.

Başbakan, konuşmasının başında, "Biz hiçbir zaman gönüller yıkmanın tarafında olmadık. Gönüller yapmanın tarafında olduk. Bu gece sadece sizleri değil, Türkiye'nin her köyünde, her şehrinde nefes alıp verenleri, can kardeşlerimi selamlıyorum" dedi. Ancak konuşmasının bütünü, şahsına ve Ak Parti'ye bir tuzak kurulmak istendiğı tezine dayandırdı. Ve kendisini karşılamaya gelen binlerce gencin, "Azınlık şaşırma, sabrımızı taşırma" diye slogan atmasını doğal karşıladı.

Ne söyledi, ne yapacak?

Siyasette söylenenlere değil yapılanlara bakmak doğru analize götürür. Başbakanlık otobüsü, Erdoğan'ın, evde zor tuttuğunu söylediğı kesimin karşısına çıktığı ilk sahneydi. Başbakan, bu konuda daha çok konuşacak.

Önemli olan, söylediklerinden çok, Gezi Parkı protestolarının dayattığı özeleştiriye bundan sonraki icraatlarına ne kadar yansıtacağı. Bu protestolar bir azınlık hareketi olarak kabul edilecekse, toplumsal dinamiklerin oluşturduğu değil de Ak Parti muhaliflerinin örgütlediği bir hareket olarak değerlendirilecekse bazı yanlışlar devam edecek demektir.

Oysa bu protesto hareketi, Gezi Parkı'nda tango yapanla, Kuşulu Park'ta İngilizce slogan atanla, piyano çalmadan öne tencere-tava çalanla sınırlı değil.

Ve empatiyi bekleyenlerin başında gelenler de onlar değil.